

## NEGATİF VE POZİTİF ŞİZOFRENI\*

Dr.Aysen Özkan\*\*,

Dr.Ali C. Arik\*\*\*

### ÖZET

Şizofrenik bozuklıkların alt grubu olarak düşünülen pozitif ve negatif şizofreninin özellikleri ve klinik öneminin araştırılması amaçlanan bu çalışmada, DSM-III-R kriterlerine göre şizofrenik bozukluk tanısı alan 26 hasta semptomlarına göre iki grup halinde incelendi. Çalışma sonucunda, iki grup arasında ilaca cevap, BBT bulguları ve ailede psiko-patoloji açısından anlamlı farklılık saptandı ve pozitif ve negatif şizofreni ayrimının önemi vurgulandı.

### SUMMARY

#### NEGATIVE AND POSITIVE SCHIZOPHRENIA

To establish the characteristics and clinical significance of positive and negative schizophrenia which are considered as subtypes of schizophrenia twenty-six patients who met the DSM-III-R criteria for schizophrenic disorders were studied in two groups according to their symptoms. As a result of the study the two groups were found to have significant differences in regards to response to neuroleptic treatment, CT findings and family psychopathology. The significance of subtyping schizophrenia as positive and negative is emphasized.

**Key words:** Schizophrenic disorder, Negative and Positive schizophrenia.

**Anahtar kelimeler:** Şizofrenik bozukluk, Negatif ve pozitif şizofreni.

\* Ondokuz Mayıs Üni. Tıp Fak. Psikiyatri Anabilim Dalı çalışmalarından.

\*\* Ondokuz Mayıs Üni. Tıp Fak. Psikiyatri Anabilim Dalı Profesörü.

\*\*\* Ondokuz Mayıs Üni. Tıp Fak. Psikiyatri Anabilim Dalı Araştırma Görevlisi.

Kreaplin'in "dementia precox" olarak tanımladığı sendromdan sonra şizofreni kavramında ve tasnifinde çeşitli değişiklikler olmuştur. Yakın zamanlarda araştırmacılar daha belirgin olması nedeniyle şizofrenide sanrı, halüsinsiyon gibi pozitif semptomların önemini vurgulamışlardır<sup>1,2</sup>. Pozitif semptomlara artan ilgi, affektif küntleşme gibi negatif semptomların ihmaliye yol açmıştır<sup>3</sup>. Zaman içinde şizofreni kavramında çeşitli modifikasyonlar olmasına rağmen bu hastalıkta yapısal ve fonksiyonel bozukluk arayışı devam etmiştir. Yakın zamanlarda özellikle komputerize tomografi ile yapılan çalışmalar şizofrenik hastalarda yapısal beyin bozukluğu gösteren bir alt grubun olduğunu düşünmüştür<sup>4</sup>. Tespit edilen yapısal bozuklukların ilişkili olduğu faktörleri araştıran çalışmalarda bu bozuklukların daha çok negatif semptomlarla ilgili olduğunun saptanması şizofrenide pozitif ve negatif semptomlara ilgiyi tekrar uyandırılmıştır<sup>5</sup>.

#### MATERIAL VE METOD

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri servisinde yatarak tedavi gören şizofrenik bozukluğu olan 26 hasta çalışmaya katıldı. Şizofrenik bozukluk tanısı DSM-III-R<sup>6</sup> kriterlerine göre konuldu. Öyküsünde kafa travması, kronik alkol kullanımı, EKT tedavisi ve son 15 gün içinde nöroleptik tedavisi görmüş olanlar çalışma dışı bırakıldı. Hastalara nöropsikiyatrik muayeneye ek olarak üçüncü jenerasyon yüksek resolüsyonlu tüm vücut bilgisayarlı tomografi cihazında, rutin açılı transaksiyal düzlemede BBT uygulandı. Çalışma grubuna haloperidol 15 mg/gün veya eşdeğeri nöroleptik başlandı. Dört hafta sonra hastalar tedaviye cevap açısından klinik olarak değerlendirildi.

Hastalar semptomlarına göre Andreasen'in<sup>2</sup> geliştirdiği kriterler kullanılarak negatif ve pozitif şizofreni olmak üzere iki gruba ayrıldı. Bu iki grup yaş, hastalık süresi, hastaneye yatış sayısı, ilaç verdiği cevap, BBT bulguları ve ailede şizofreni öyküsü açısından karşılaştırıldı.

#### BULGULAR

Negatif şizofreni grubunda 11 hasta olup yaş ortalaması  $45.90 \pm 4.89$  yıl idi. 15 hastayı içeren pozitif şizofreni grubunda ise yaş ortalaması  $38.67 \pm 3.83$  yıl idi. Bu iki grup arasında yaş ortalaması açısından bir farklılık saptanmamıştır ( $p > 0.05$ ).

Hastalık süreleri incelendiğinde negatif şizofreni grubunda bu

süre  $3.64 \pm 0.38$  yıl iken, pozitif şizofreni grubunda  $4.33 \pm 0.73$  yıl idi. Hastalık süresi açısından iki grup arasında önemli bir farklılık bulunmamıştır ( $p > 0.05$ ).

Negatif şizofreni grubunda hastaneye yatış sayısı ortalaması  $0.52 \pm 0.38$ , pozitif şizofrenide ise  $0.53 \pm 0.19$  idi. Hastaneye yatış sayısı açısından iki grup arasında farklılık saptanmamıştır ( $p > 0.05$ ).

Hastaların BBT sonuçları karşılaştırıldığında negatif şizofreni grubunda % 54.54 oranında, pozitif şizofrenili grupta % 6.66 oranında patolojik BBT sonucu bulunmaktadır. Bu iki oran arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmıştır ( $p < 0.05$ ).

Negatif şizofreni grubunda nöroleptiğe cevap vermemeye % 63.64 iken, pozitif şizofrenide bu oran % 26.67 idi. İki grup arasındaki farklılık istatistiksel açıdan önemli bulunmuştur ( $p < 0.05$ ).

Çalışmaya katılan hastaların soygeçmişleri incelendiğinde negatif şizofreni grubunda % 18.18, pozitif şizofrenide ise % 60 oranında birinci dereceden akrabalarda şizofreni öyküsü saptanmıştır ( $p < 0.05$ ) (Tablo I).

**Tablo I. Pozitif ve Negatif Şizofreni Gruplarında Demografik ve Klinik Veriler.**

	NEGATİF ŞİZOFRENI <i>n = 11</i>	POZİTİF ŞİZOFRENI <i>n = 15</i>	<i>P</i>
Yaş	$45.90 \pm 4.82$	$38.67 \pm 3.43$	$> 0.05$
Hastalık süresi	$3.64 \pm 0.91$	$4.33 \pm 0.73$	$> 0.05$
Hastaneye yatış sayısı	$0.82 \pm 0.38$	$0.53 \pm 0.19$	$> 0.05$
Patolojik BBT bulgusu	% 54.54	% 6.66	$< 0.05$
Ailedede psikopatoloji	% 18.18	% 60	$< 0.05$
Nöroleptiğe cevap:			
Değişmemeye Kötüleşme	% 63.64	% 26.67	$< 0.05$
Kısmi düzeltme	% 36.36	% 73.33	$> 0.05$

## TARTIŞMA

Bazı araştırmacılar tarafından şizofreni pozitif ve negatif olmak üzere iki alt gruba ayrılrken, Andreasen<sup>2</sup> bu alt gruplara ek olarak karışık tipi de eklemiştir. Bu tipte pozitif ve negatif semptom gruplarının hiçbirinin/her ikisinin de bariz olması gerekmektedir. Bizim çalışmamızda ise karışık grubun kriterlerine uyan hiçbir hasta olmadığı için hastalar sadece pozitif ve negatif şizofreni gruplarına ayrılmıştır. Bu iki grup arasında yaş ortalaması, hastalık süresi ve hastaneye yatış sayısı açısından istatistikî olarak önemli bir farklılık saptanmamıştır. Bu bulgumuz literatür ile uyumludur<sup>5</sup>.

Pozitif ve negatif şizofreni grupları BBT bulguları açısından karşılaştırıldığı zaman negatif şizofreni grubunun patolojik BBT oranı % 54.4 ile diğer gruptan (% 6.66) önemli bir farklılık göstermiştir. Bu sonuç BBT ile yapılan diğer çalışmaları destekler mahiyettedir<sup>4,5</sup>.

Bazı çalışmalarında BBT de patoloji gösteren hastaların nöroleptik tedavisine cevap vermediği rapor edilmiştir<sup>7,8</sup>. Çalışmamızda da BBT patolojisinin yoğun olarak bulunduğu negatif şizofreni grubunda nöroleptiğe cevap vermeme oranı % 63.64 ile diğer gruptan önemli farklılık göstermiştir. Literatürde bu iki grup arasında nöroleptiklerin etkisi açısından bir farklılık olmadığını savunan çalışmalar da mevcuttur<sup>9,10</sup>.

Pozitif ve negatif şizofreni üzerinde yapılan çalışmalarında hastaların soygeçmişleri ayrı bir parametre olarak ele alınmamış olmasına karşın, BBT'si normal olan hastaların soygeçmişlerinde şizofreni öyküsünün daha fazla olduğu rapor edilmiştir<sup>11</sup>. Bu çalışmada da BBT patolojisi sadece % 6.66 görülen pozitif şizofreni grubunda, % 60 oranında birinci dereceden akrabalarda şizofreni öyküsü saptanmıştır.

Bu çalışma sonucunda pozitif ve negatif şizofreni grupları arasında önemli farklılıklar saptanmış olması nedeniyle böyle bir ayrimın önemi vurgulanmak istenmiştir.

## KAYNAKLAR

1. Spitzer RL, Endicott J, Robins E. Research Diagnostic Criteria: rationale and reliability. *Arch Gen Psychiatry* 35: 773-782, 1978.

- 
2. Andreasen NC, Olsen S. Negative-Positive Schizophrenia  
*Arch Gen Psychiatry* 39: 789-794, 1982.
  3. Andreasen NC. Affective flattening and the criteria  
for schizophrenia. *Am J Psychiatry* 136: 944-946, 1979.
  4. Weinberger DR, Torrey EF, Neophytides AN, et al. Lateral  
ventricular enlargement in chronic schizophrenia. *Arch  
Gen Psychiatry* 36: 735-739, 1979.
  5. Andreasen NC, Olsen S, Dennert JW and Smith MR.  
Ventricular enlargement in schizophrenia: Relationship  
to positive and negative symptoms. *Am J Psychiatry* 139:  
297-302, 1982.
  6. American Psychiatric Association: Diagnostic and  
Statistical Manual of Mental Disorders. Third Edition,  
Revised. Washington, DC. American Psychiatric  
Association 1987.
  7. Weinberger DR, Bigelow LB, Kleinman JE, et al. Cerebral  
ventricular enlargement in chronic schizophrenia: its  
association with poor response to treatment. *Arch Gen  
Psychiatry* 37: 11-13, 1980.
  8. Crow TJ. Molecular pathology of schizophrenia: More  
than disease process. *Br Med J* 1: 66-68, 1980.
  9. Breier A, Wolkowitz OM, Doran AR, et al. Neuroleptic  
Responsivity of Negative and Positive Symptoms in  
Schizophrenia. *Am J Psychiatry* 144: 1549-1555, 1987.
  10. Rosen WG, Mohs CR, Johns CA et al. Positive and Negative  
Symptoms in schizophrenia. *Psychiatry Research* 13: 277 -  
284, 1984.
  11. Turner WS, Toone BK and Brett-Jones J. Computerized  
tomographic scan changes in early schizophrenia  
preliminary findings. *Psychol Med* 16: 219-225, 1986.

